

РЕШЕНИЕ

№ 2417

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **669** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на С. К. от [населено място] срещу Решение № 1140 от 29.11.2021г. на СРС, постановено по НАХД №10790/2021г.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение, с което е потвърден Електронен фиш № 38444931 серия К, от 03.08.2020г. на СДВР, с което на лицето е наложена глоба от 100 лева за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДВП – превишение на максимално допустимата скорост на движение с 25 км/час.

Твърди се, че решението е незаконосъобразно, като съдът не бил изследвал в пълнота всички относими доказателства и относими факти. Намират, че не е изрично уточнено мястото на установяване на нарушението, което е посочено и в жалбата до районния съд, който обаче оставил въпросът неизследван. Сочи още, че представеният към доказателствата протокол за използване на автоматизирано техническо средство №4332р-39344 е от дата 18.08.2020г., което е с 15 дни след датата на установяване на нарушението – 03.08.2020г. Позовава се на ТР № 1/2014г. на ОС на ВАС относно реда и условията за използване на технически средства, като намира същият за опорочен.

Счита още, че не е достатъчно приобщаването на снимковия материал, на база на който е установено нарушението, а следва да бъде изискан и видеоклип, което отново приема, че представлява нарушение, свързано с неизясняване на относими факти. Сочи, че електронният фиш не се ползва с доказателствена сила, поради което доказателствената тежест е върху органа, като приема, че в случая, на база

доказателствата по делото, нарушението се явява недоказано. Молил за отмяна на решението и постановяване на друго, с което ЕФ да бъде отменен, като претендира и разноските по делото.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от адв. А. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата и моли да бъде уважена, като претендира направените разноски.

Ответникът не изпраща представител, а депозира писмени бележки по съществуващото на спора, като заявява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на СГП заявява становище за основателност на касационната жалба.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и като съобрази закона, намира следното:

Жалбата е допустима за разглеждане, а по същество се явява неоснователна.

Не се споделят въведените основания за незаконосъобразност на решението, респ. на електронния фиш.

На първо място, съдът обръща внимание, че ТР № 1/2014г. на ОС на ВАС е неприложимо след изменението на Закона за движение по пътищата, респ. налице е законова възможност за установяване на нарушения, представляващи превишение на максимално допустима скорост и с мобилни камери.

Не се споделя и тезата за неустановяване на мястото на нарушението, а напротив – мястото и времето на нарушението са точно и ясно възпроизведени в снимковия материал, представляващ веществено доказателствено средство относно отразените в него обстоятелства. СРС е обсъдил възражението в жалбата в тази насока и е извел съответен според настоящия състав на съда извод за напълно ясно и точно отразяването на мястото на нарушението. Споделя се и изводът на съда относно датата и часа на нарушението, а именно – датата, на която същият е изведе от електронната записваща система, т.е. датата на установяване на нарушението, която в процесния случай е 03.08.2020г.

Съдът е обсъдил и направеното възражение относно допустимия толеранс, като е отчетел, че същият е отчетен в полза на жалбоподателя, поради което основателно е отхвърлил последното.

Следва да бъде отбелязано, че датата на извеждане на протокола за използване на АТСС, която безспорно е по-късна от датата на установяване на нарушението е ирелевантна, тъй като се касае за вътрешнослужебна дейност по отчет на дейността на служителите на СДВР, която по никакъв начин не опорочава извършеното заснемане, което е към момента на установяване на нарушението. Средството е тарирано надлежно, видно от приложеното удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, от което е видно, че същото е със срок на валидност от 07.09.2017г. до 07.09.2027г., т.е. обхваща и датата на процесното нарушение.

Касае се нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДВП, която норма изисква съобразяване на скоростта на движение спрямо максимално допустимата такава, без да е налице изискване за поставяне на пътен знак. Доколкото мястото на нарушението е в населено място, за което съдът посочи по-горе, че приема за доказано, то максимално допустимата скорост за движение е 50 км/час, поради което правилно е установено допуснатото превишение от 25 км/час при толеранс от 3 км/ час при реално заснети 78 км/час от водача. Нарушението е и съответно санкционирано.

По изложените съображения, съдът приема жалбата за неоснователна и като

такава следва да я остави без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1140 от 29.11.2021г. на СРС, постановено по
НАХД №10790/2021г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: